

σιν ἐναργές ὅτι τὸ ἄριστα φιλοσοφεῖν διαπεραίνοιτο ἂν ὀρθῶς
 10 οὐ καθ' ἕτερον τρόπον, οἶμαι; Θεωρητικὴ γὰρ καὶ πρακτικὴ γε
 πρὸς τούτοις φιλοσοφία παντὸς ἂν εἴη ἐπαίνου μεστή, καὶ παρὰ
 τοῖς τὰ Ἑλλήνων ἐσπουδακόσι θαυμάζεται· οὐκοῦν οὐκ «ἀπό
 γε τῆς Ἑβραίων δόξης τὴν ἀθεότητα μεμαθήκαμεν» — ἔφη
 γὰρ αὐτὸς καὶ τοῦτο —, ἀλλ' εἶπερ τις ἐθέλοι τάληθές εἰπεῖν, ἐκ
 15 τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τῆς Ἑλλήνων ἀμαθίας κατεγνώ-
 καμεν. Καὶ ὅτι μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἄθεον παρ' αὐτοῖς τὸν ἕνα καὶ
 φύσει καὶ ἀληθῶς οὐκ εἰδόσι Θεόν, πῶς οὐκ ἂν εἴη παντί τῳ
 σαφές; «Βίον δὲ φαῦλον καὶ ἐπισεσυρμένον ἐκ τῆς παρ' αὐτοῖς
 ῥαθυμίας ἐλέσθαι» φησὶν ἡμᾶς, «χυδαιότητά τε καὶ ῥαθυμίαν»
 20 ὀνομάζων ἑλληνικὴν τὸ ἀδιακρίτως ὀψοφαγεῖν, παραιτεῖσθαι |
 B τε τῶν ἐδωδύμων οὐδέν. Ἐν γὰρ δὴ τούτῳ μάλιστα τὴν τῆς
 εὐσεβείας παριστᾶσι δύναμιν καὶ ἀπάσης ἀρετῆς ἐν καλῷ
 γενέσθαι νομίζουσιν, εἰ δὴ παραιτοῖντο τῶν ἐδωδύμων τινά.

13. Καίτοι τί δήποτε τὸν τῆς ἀγνείας ἐν τούτοις ὀρίζονται
 τρόπον; Πάντα μὲν γὰρ γέγονε παρὰ Θεοῦ, καλὰ δὲ πάντως τὰ
 ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ ὁ πάναγνος καὶ ἀβέβηλος τῶν καταμιαίνειν
 ἡμᾶς εἰωθότων ἐργάσαιτο ἂν οὐδέν. Τί γὰρ καὶ βρῶσις
 5 ἐμποιήσειεν ἂν τοῖς μετεσχηκόσιν αὐτῆς; Ἡ καὶ ὅποιον ἂν
 αὐτοῖς εἰσφρήσαι τὸν μολυσμόν; Παραιτεῖσθαι δέ, οἶμαι,
 προσήκει τὰ δι' ὧν ἂν εἰκότως καταμιαίνοιτό τις, δρῶεν δ' ἂν
 τοῦτο καὶ μάλα γενικῶς οἱ τῆς φαυλότητος τρόποι, μοιχεῖαι,
 πορνεῖαι, καταλαλιαί, ψευδηγορίαι, συκοφαντίαι, φιλοχρημα-